

Ο ΛΑΟΥΤΖΙΚΟ

ΕΤΟΣ 2^ο — ΑΡΙΘ. 75 — ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1946 — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 3 — ΤΗΛΕΦ. 33.264 — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 300

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ "ΟΧΙ,,

Λαουτζικε μου, μουρμούρη,
 με την ξυρισμένη μούρη,
 με την φτώχεια, με την γκρίνια,
 με τ' άθωα σου μπουρίνια,
 Λαουτζικε φουκαρά,
 ήλθε η μέρα σου και πάλι !...
 "Αϊντε ! Ξέχασε τὸ χάλι
 πὸ σὲ ζώνει !...
 "Αϊντε ! Παίξε ταμπουρά
 στὴν κοιλιά σου !...
 Σφιξ' τὴ ζώνη !...
 Πιὲ και φάε, κουτεντέ,
 ἀπ' τὴν Δόξα τὴν παληά σου !...
 — "Αϊντε ! "Αϊντε ! "Αϊντε-ντέ !

Μαύρη πίκρα σοῦχει σβύσει
 τὸ «χαμόγελο ἀπ' τὰ χείλη»...
 Κι' ὅσοι σ' ἔχουνε μαυρίσει
 ἦσαν φίλοι !...
 "Αϊντε ! Δὲν σοῦ πᾶν τὰ μίση...
 Ξέχνα, πήδα, γέλα, χόρευε !...
 "Αϊντε ! Δὲν σοῦ πᾶν τὰ μίση...
 «Περὶ φιλι-ῶν» ρητόρευε
 κι' ὁ Θεοῦλης ὅ,τι στείλει
 πάλι, ἄς... καλοσωρίσει !...

Κλαπαδόρες και φανφάρες,
 τουμπερλέκια και κανόνια
 γιὰ τὰ σένανε βροντᾶνε !...
 Σήμερα τίς ξένες φάρες
 ξέχαστες : «Πάλι με χρόνια,
 με καιρούς, δικά σου θᾶναι, ...».
 Πέστο, κι' ἂν σ' ἀφήσουν ρέστο
 — τί νὰ νὰ γίνῃ ; — ...ξαναπέστο !...

"Απ' τὰ τότε πὸν γελοῦσες
 ἕκτος χρόνος τώρα κλείνει,
 Λαουτζικε, πονεμένη...
 Φουκαρά !... "Ελησμονοῦσες
 πὸς «καλλίτερα γελᾶει,
 πὸν γελᾶει στὰ στερνά»...
 — Γέλα, γέλα Μουσσολίνι
 ἀπ' τὸν Τάφο : «Τὸν βὰ μπένε» !...
 Γύρισε ἀπ' τ' ἄλλο πλάι
 ἦσυχος' σὲ συγχωρᾶ,
 σὲ δοξάζει ὄλ' ἡ Γῆ !...
 Γιὰ τὰ μᾶς μόνο ἡ ὀργή !...

Πανηγύρια και παράτες,
 Θριαμβικὲς ἀσπίδες, τόξα !...
 "Αϊντε ! Χύσου μεσ' τίς στράτες...
 "Η αἰώνιά σου λόξα
 — τί νὰ φᾶς σ' αὐτοὺς τοὺς Τόπους ; —
 νὰ χορταίνῃς ἀπὸ ... Δόξα !...
 Ξαπλώσου ἀνάσκελα,
 νὰ τὴν χωνέψῃς,
 κι' ὄλου τοῦ κόσμου τοὺς δῆθε ἀνθρώπους,
 με πέντε φάσκελα
 νὰ τοὺς φιλέψῃς...

ΣΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ:

—Τὸ εἶχανε στὸ Φόρεϊν "Οφφες ἀλλὰ ἐπικανε
 πολὺ τόπο κι' ἔτσι τὸςτειλαν ἐδῶ...

(ΣΗΜ. Τὸ ἀνωτέρω ἐσχεδιάσθη περὶ
 τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Μπέβιν)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ "ΝΑΙ,,

Γέλα, Βουλγάρικε Οὐρανέ !...
 Σὰν τὰ σήμερα εἶπα... «Ναί»...
 Θὰ καὶ τὸ πελεκοῦδι'
 Θὰ χορέψῃ τὸ ἀρχοῦδι...
 — "Ε, βρὲ Ρῶσε κουνενέ !...
 Θὰ μεθύσω, θὰ γιορτάσω
 Καὶ θὰ φάω ὅσπου νὰ σκάσω !...

"Ελληνάδες αἰμοβόροι
 σκότωναν τοὺς "Ιταλοῦς...
 Τοὺς λυπήθηκες, μπρὲ Βόρι
 και ἐγλύτωσες πολλοὺς !...
 — Πω-πω-πῶ !.. Σὲ τέτοιο γλέντι
 δὲν μοῦ φτάνει ἓνα στόμα
 γιὰ νὰ τρώω !...
 — Γειά σου, Δημητρώφ λεβέντη,
 ποῦσουνα με τ' ἄλλο κόμμα
 και με ἔβγαλες... ἄθῶο !...

"Ὦγ, ἀμὰν μὴρ' ἀδερφάκι,
 θὰ με φάῃ τὸ σαράκι :
 Δὲν μᾶς δίνουνε τὴ Θράκη !...

Τὰ κοπάδια, τὰ κουνέλια,
 τὰ σπιτάκια μου, οἱ δρόμοι,
 μείνανε καθὼς τὰ εἶχα !...
 — Νὰ μοῦ ζήσης, Κόσμε Τρίχα !...
 "Ελληνάδες κοπανέλια,
 μπρὸς, ἀντήτε «πρὸς τὴ Ρώμη»...
 — Χό-χό, χό-χό !... "Ε, ρὲ γέλια !...
 Χά-χά, χὰ !.. Καὶ ποῦσαι ἀκόμη...

Γέλα, Βουλγάρικε Οὐρανέ !...
 Σὰν τὰ σήμερα, εἶπα «Ναί»...
 — "Αχ, τί ὄραϊα παῖναι !...
 «Ναί» λέν' οἱ... προοδευτικοί'
 με "Οχι» ἀντιδροῦνε
 οἱ... ἀντιδραστικοί !...
 Μὲ τὸ «"Οχι» τρῶς κλωτσᾷ'
 με τὸ «Ναί» τὴ... Δοβρουτσᾷ !...
 "Αχ, ἀμὰν μὴρ' ἀδερφάκι :
 Δὲν ἐπήραμε τὴν Θράκη !...

«Ναί» φωνάζω τώρα πάλιν :
 — Βίβα... Τίτο !.., Χάιλ... Στάλιν !...
 Φᾶε 'σύ, δός μου και μένα :
 "Αγιασμένα τὰ κλεμένα...
 Νά, ἡ μέρα πὸν ὀνειρεῦτήκα !...
 — Πῶ-πω, πῶ-πω !.. "Ε, ρὲ γλέντι !...
 — Κολλαρώφ, τραγοῦδα... κλέφτικα !...
 Φέρτε βότκα, φέρτε οὔζο
 και μὴν "Ελληνίδα Κόρη...
 — Γειά σου, Δημητρώφ λεβέντη !...
 Τί ὄραϊα τὰ φαγιά του !...
 — Θεὸς σχωρέστον και τὸν Βόρι...
 Σ' ἓνα χρόνο θὰ τὰ τσοῦζω
 — ὅπως - πᾶμε - στὴν ὑγεία του !...
 "Αχ ἀμὰν μὴρ' ἀδερφάκι :
 Δὲν ἐπήραμε τὴν Θράκη !...

ΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

Έλαβαν χώραν σύσκεψις των Πολιτικών Αρχηγών. Σκοπός: Η επίτευξις συμφωνίας πρὸς σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἐνώσεως.

Ἀπαντες οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν σύσκεψιν Πολιτικοὶ Ἀρχηγοὶ ἐδήλωσαν, πρὸ τῆς ἐνάρξεώς της, ὅτι 1) ἐπιθυμοῦν τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως ἐθνικῆς ἐνώσεως. 2) Ὅτι δὲν ἐξαρτοῦν τὴν συμμετοχὴν [των εἰς] τὴν Κυβέρνησιν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ Ὑπουργείων τὰ ὁποῖα θὰ λάβουν. 3) Ὅτι δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ ποῖος θὰ εἶναι Πρωθυπουργὸς τῆς ἐν λόγῳ Κυβερνήσεως. 4) Ὅτι οὐδεμίαν ἀντίρρησην ἔχουν ἐπὶ τῆς ἀκουσμένης πολιτικῆς ὡς πρὸς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα.

Ἀκούσαντες τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις τῶν πολιτικῶν Ἀρχηγῶν παρ' ὀλίγον, νὰ παραφρονήσωμεν, νὰ τὰς πιστεύσωμεν καὶ νὰ ἐκδόσωμεν «παράρτημα», διὰ νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν ἐπίτευξιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐκδόσεως. Εὐτυχῶς ὁμως δὲν παρεφρονήσαμεν ἀλλὰ—τὴν τελευταίαν στιγμήν—ὀπισθέντες με «λαουτζικὴν» δυσπιστίαν, ἔδωροδοκήσαμε τὸν θυρωρὸν τῆς αἰθούσης ἐν ἧ συνεσκέπτοντο οἱ Πολιτικοὶ Ἀρχηγοὶ καὶ ἐγίναμεν μάρτυρες τῶν κάτωθι τραγικῶν ἀστειῶν συμβάντων:

Ψιν Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐμειώθησαν κατὰ ἕναν...

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς ὑπολοίπους Πολιτικοὺς Ἀρχηγούς εἶπεν:

Ἐάν θέλετε νὰ μπῆτε στὴν Κυβέρνησιν εἶμαι πρόθυμος νὰ σᾶς δεχθῶ. Γιά Ὑπουργεῖα νὰ μὴ μοῦ μιλάτε!.. Δὲν εἶν' ἔτσι;

Ἀπαντες οἱ Πολιτικοὶ Ἀρχηγοὶ ἀπήντησαν «ἐνὶ στόματι καὶ μὴ καρδίᾳ».

—Δὲν ἐνδιαφερόμεθα δι' ὑπουργεῖα!..

—Μπράβο!», ἀπήντησεν ὁ κ. Τσαλδάρης.

—Ἐνδιαφερόμεθα μόνον διὰ τὴν... Πρωθυπουργίαν», ἀνταπήντησαν οἱ Πολιτικοὶ Ἀρχηγοί!..

Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἤρχισεν νὰ ὀμιλῇ ὡς ἑξῆς:

—Ἀξιότιμοι κύριοι, Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἡ ἐπίτευξις τῆς ἰσοσκελιστικῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπῆται τὴν αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων τόσον τῶν ἐκτάκτων ὅσον καὶ τῶν τακτικῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατεβάλλομεν κάθε προσπάθειαν ἐνισχύσεως τῶν σχετικῶν ὑψηροῦν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διορίζοντες τοὺς ἑξῆς: (Ἐπακολουθεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῶν διορισθέντων).

Ἀλλὰ ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνισχύσῃ καὶ τοὺς συνταξιούχους. Ἐντὸς ἑξῆ μῶν μηνῶν ἐξεδόθησαν αἱ ἑξῆς ἀποφάσεις ἀπονομῆς συντάξεων: (Ἐπακολουθεῖ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὀνομάτων ἀπάντων τῶν νέων συνταξιούχων).

Διὰ νὰ λάβητε πληρῆ ιδέαν τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας δημιουργεῖ διὰ τὸ δημόσιον ἡ ὑπαρξὶς τόσον συνταξιούχων δέον νὰ προσθέσετε τοὺς νέους συνταξιούχους εἰς τοὺς παλαιούς: (Ἐπακολουθεῖ ἀνάγνωσις τοῦ ὅλου πίνακος τῶν Ἑλλήνων συνταξιούχων.

Ο ΤΙΤΟ:—Νὰ πὼς κατεπιέζαν ἀνέκαθεν οἱ μοναρχοφασίστες Ἕλληνες, τὸν Σλαβομακεδονικὸ λαὸ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐν ἀρχῇ ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κ. Τσαλδάρης, ὅστις ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν κ. Ν. Ζέρβαν εἶπεν:

—Καλὸ τσανακί εἶσαι καὶ τοῦ λόγου σου!

—Ἐμένα τὸ λές; εἶπεν ὁ κ. Ζέρβας.

—Ἐσένα τὸ λέω!, ἀπήντησεν ὁ κ. Τσαλδάρης.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Ζέρβας, ἐξῆλθε «τῆς συσκέψεως θογγίλος»—καθὼς ἐγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας—καὶ οὕτω οἱ παριστάμενοι εἰς τὴν σύσκε-

ΠΡΟΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΝ ΓΕΡΜΑΝΟΡΩΣΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (τοῦ ἐκεῖ λογοπαικτοντιος ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐκκυκλοφόρησεν εὐρύτατα ἡ φήμη, ὅτι πρόκειται λίαν προσεχῶς νὰ υπογραφῇ σύμφωνον φιλίας μεταξύ τῆς ὑπὸ Ρωσικὴν κατοχὴν Γερμανίας καὶ τῶν Σοβιετ.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι δὲν θὰ πρόκειται περὶ νέου συμφώνου φιλίας ἀλλὰ περὶ ἀπλῆς καὶ μόνον ἀνανεώσεως

τοῦ συμφώνου φιλίας τοῦ 1939.

Δυσκολία δημιουργοῦνται ἕξ αἰτίας τοῦ θανάτου τοῦ Ρίμπεντροπ ὅστις εἶχεν κρῦψει εἰς ἀγνωστον μέρος τὸ κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ συμφώνου.

Ὁ κ. Μολότωφ ἐρωτηθεὶς ἂν ἔχει κρατήσῃ ἀντίγραφον ἀπήντησεν, ὅτι ἀγνοεῖ τὴν ὑπαρξὴν τοιαύτης συμφωνίας.

Μετεωρολογικὸν ΔΕΛΤΙΟΝ

Ὁ κ. Ἐμμ. Τσουδερόσ χθὲς ἦτο ἀριστέρος, Ἀὔριον δὲν δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν τί καιρὸς θὰ ἐπικρατῇ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μπαρούτια: 1000000000000 000000000000 (συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).
Ἄντ. κ. οδομήσεις: 00000000 00000000000 κ.τ.λ.

ΣΥΝΝΕΦΑ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (τοῦ ἐκεῖ συκοφαντοῦντος τὴν χώραν μας ἀνταποκριτοῦ μας): Σήμερον 28ην Ὀκτωβρίου ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων πανηγυρικὴ συνεδρίασις καθ' ἣν ἐξεφωνήθησαν λόγοι διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἀντίστασιν τοῦ 1940—41.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ τὸ ρων ὠμίλησεν καὶ ὁ κ. Ζιλιάκουσ ὅστις εἶπεν τὰ ἑξῆς: «Ὅταν ὑπῆρχεν πραγματικὴ Δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγένοντο θαύματα». Κατόπιν τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως ἔπισε σύννεφο... ἡ καρφασία.

ΤΟΥ ΣΤΡΑΒΟΥ ΤΟ ΔΙΚΤΙΟ

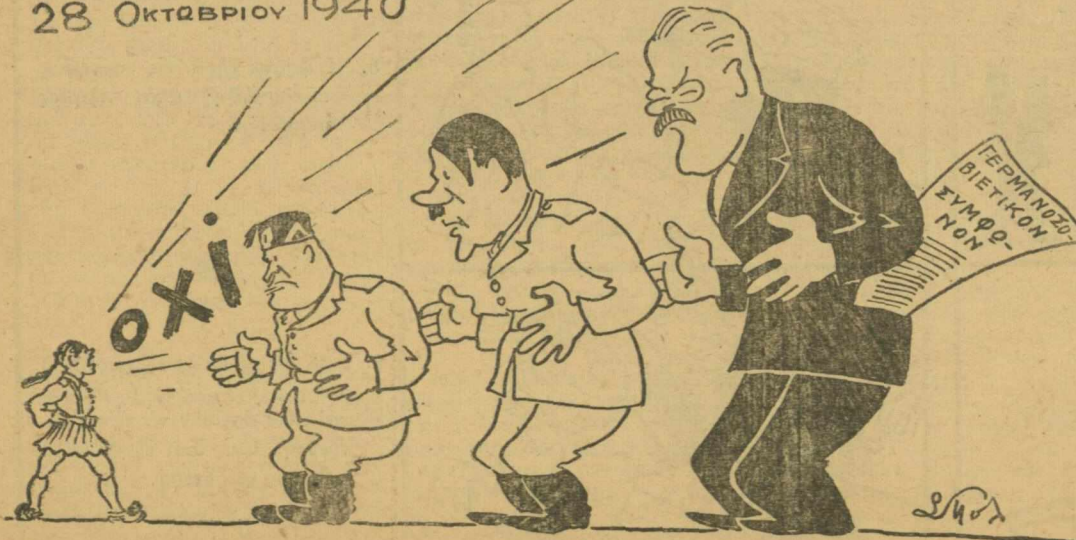
Ὁ κ. Πέτρος Μάυρομιχάλης δὲν εἶχεν διευθύνει ἄλλην φορὰ τρία ὑπουργεῖα συγχρόνως.

ΤΟΝ ΑΚΑΘΟΣ ΤΟΝ ΑΧΡΗΣΤΟΝ

«Εἴμεθα ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως» (Ἀπαντες οἱ Πολιτ. Ἀρχηγοί)

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

28 Οκτωβρίου 1940

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὀποῖον ὁ κ. Μολότωφ μνησικακεῖ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος